

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4739/2020

25.11.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Васић, адвокат из ..., против тужене „Српске банке“ а.д. Београд, коју заступа Невена Мишковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости и неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 842/19 од 20.12.2019. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 842/19 од 20.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 842/19 од 20.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1694/2018 од 26.09.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да је апсолутно ништава одредба члана 5. У ставу 1. Уговора о готовинском динарском кредиту бр. .. од 04.02.2013. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 4.000,00 динара, са законском затезном каматом од 05.02.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 33.800,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 842/19 од 20.12.2019. године одбијена је као неоснован жалба тужене и првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса

или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП. Наиме, иако тужена има право на накнаду трошкова обраде кредита, у конкретном случају нижестепеним пресудама утврђено је да је апсолутно ништава одредба члана 5. У ставу 1. Уговора о готовинском динарском кредиту од 04.02.2013. године и тужена је обавезана да тужиоцу по основу стеченог без основа плати 4.000,00 динара са припадајућом каматом, јер тужена није доказала на шта се односе трошкови једнократне провизије обраде кредитног захтева у висини од 1% од износа одобреног кредита, а који су тужиоцу наплаћени. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Сагласно наведеном, Врховни касациони суд налази да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.02.2018. године, ради исплате, а вредност предмета спора опредељена је износом у висини од 4.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија тужене недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић